

Ik ben een aantal weken onder behandeling geweest van een fysiotherapeut.

Doordat ik nogal vaak val en soms ongelukkig terechtgekomen ben, had ik last van stijve, pijnlijke rechterarm en schouder.

Dus ik ging naar de orthopeed. Die onderzocht mijn botten en spieren en concludeerde dat ze allemaal nog heel waren. Hij plaatste een injectie met een pijnstiller/ontstekingsremmer in de slijmbeurs van het schoudergewricht en stuurde me door naar de fysiotherapeut voor verdere behandeling.

Therapeut nr 1 dacht dat ik beter even bekeken kon worden door de schouderspecialist van de praktijk en die bleef me vervolgens behandelen.

Maar op een dag ging hij op vakantie en hij stuurde me naar zijn vervanger, therapeut nr 3.

Therapeut nr 3 vond de oefeningen van therapeut nr 2 geen goed idee, maar hij deed zelf meer : massage van de spieren rond het schouderblad. Het deed pijn, maar ik had wel de indruk dat het hielp.

Bij de derde behandeling begon hij over "[dry needling](#)".

Wat dat precies was, wist ik op dat moment niet, maar ik weet wel dat naalden en ik geen vrienden zijn, dus die dry needling leek me geen goed idee.

Na enig lezen wist ik het wel : kwakzalverij en niet zonder risico.

Zo langzamerhand begon de hele praktijk me wat tegen te staan.

Ik ving bij de balie een keer een gesprek op, waarbij een therapeut een patient die vond dat hij klaar was probeerde te overtuigen om nog een paar keer langs te komen.

"Van uw verzekering mag u dit jaar nog 10 behandelingen laten doen. Het zou zonde zijn om het niet te doen, want u kunt ze niet meenemen naar het volgende jaar".

Ik had niet de indruk dat het belang van de patient voorop stond.

Toen therapeut 2 terugkwam van vakantie, vertelde ik meteen dat de behandeling wat mij betreft voltooid was. 10 Minuten later stond ik buiten.

Ik voelde me helemaal niet meer schuldig over die oefeningen. 3 Keer per dag, 8 keer. Het kwam er nooit van.